

מישמרת היהדות

ירושלם ת"ו - פאקס: 07731 81538

פרשת ויקרא - ניסן תשפ"ג

כרך כ' גליון כ' (תתס"ו)

"ובחקתיהם לא תלכו"

אותו פשע ורשע "לחוקי", והמונע אותו נידון כפורע חק", עד אז העובר עבירה הוא עובר על חוקי התורה, ובוזה הגיעו לידי עקירת חוקי התורה! וכל הכרה שמכירים באותו בית און הוא ח"ו הסכמה ותמיכה בכפירה בעיקר כדבר המחוייב רח"ל, ולחייב על ידו בזרוע וכפיה את הכלל כולו, אשר בזה יש לו חלק בכל תוצאות המות של עושק וחמס וכל תועבה שהם כופים, ועוד חמור ממנו הוא ההכרה הכללית של המוני שבויים - מדעת וכפיה - תחת ההשתלטות שלהם, להכיר במותר שהוא אסור ובחייב שהוא פטור, לפגוע בשורש הטוב והרע ולערער את יסודות הדין אשר עליהם העולם מתקיים.

בשבועות וחדשים אחרונים יצאו נצבים שני כיתות פושעים ומורדים למלחמת עולם - אלו עם אלו, כאשר, הדבר היותר מחייב שיש בכל מקום שהוא, הוא "החק"! ומי שהחק בידיו הוא שולט על הכל, ובוזה נלחמים שני הקבוצות מי יגבר על מי, הקאליציא או בית המספח, אין שום צורך להאריך ולהסביר את שורש הויכוח עתיק יומין זה - "מי ימלוך", כשהטענות שכל אחד מהם משמיע, למחר יאמרו השני - אם המצב ישתנה, ומ"מ מלחמה זו עבור יהודי המאמין בתורת משה, הוא בדיוק כמו שיהיה מלחמה ב"וואתיקן" מי יהיה הפויפס - ללא שום הבדל! עם כי בודאי הנאה לעולם לעמוד מן הצד ולראות איך שני הצדדים "האידיאליסטים" מוכנים ומזומנים להעלות את כל הפאבריק שהקימו באש אם אך לא הוא יהיה מי שיקבל את המפתחות לידי וברכותינו המאלופות שיוזכו לברך על המוגמר.. וכמותם לא היה מנהיג ציוני אחד - ללא יוצא מן הכלל - שהיה נוהג אחרת, ומפ' אמרו "אין אדם חוטא ולא לו", ואם כי כולם כאחד בהפקירא ניחא להו, וכל "האידיאליסטים" כולם ממקום אחד יצאו ולמקום אחד מוליכים, "לאכול ושתו כי מחר נמות", אבל כל אחד מהם דואג שההפקרות המיוחלת אכן תמלא את קיבתו ולא את של חבירו,

מצוה ראשונה שנצטוו ישראל אחר מתן תורה הוא פרשת "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם" וכתב שם רש"י ז"ל "לפניהם ולא לפני עובדי אלילים, ואפי' ידעת בדין אחד שהם דנים אותו כדיני ישראל אל תביאהו בערכאות שלהם, שהמביא דיני ישראל לפני ארמים, מחלל את השם ומיקר את שם העובד אלילים להשביחם, שנא' כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים, כשאויבינו פלילים זהו עדות לעילו יראתם".

המציאות של בית מספח עכומ"י שהעמידו פושעים מזרע ישראל, לכפות חוקים בל ידעום ולכפור ולהכחיש חוקי תורה"ק, הוא ראשית ושורש המרידה במלכות שמים, וחומרו ומשקלו פי כמה מגופי עבירה עצמם גם כשנעשים רח"ל בפרהסיא, אך כל עוד לא נקבע לחק ומשפט הוא נידון כמעשה פרטי, אבל "החק" הופך את

המהלך ש"ש בסתר נפרעים ממנו בגלוי

יוסי דייטש - שליח מ. פרוש שר"י - פרוייקטור המדינה למירון, דיבר לאחרונה שעוסק רבות למען הצלחת הילולת רשב"י במירון שיתנהל על צד היותר טוב כפי רצון כל הצדדים וכל החוגים, ועקב כך הוא נפגש עם כל הצדדים, ואמר בזה"ל: "ישבנו עם החסידויות ישבנו עם האנשים שבשנה שעברה היו מהגורמים שבאמצע היום האירוע התפוצץ וכו'" כדברים האלה פרסם על עצמו, ומבקש מראשי המדינה שיגיעו לעמק השווה עם כל הצדדים.

איו יודעים אם יש אמת בדבריו אם לא, אבל זאת ברור שאם היו כאלו שעשו את הפשע הזה וישבו ביחד איתו, שוב אינם שייכים למחנה הנשאר לפליטה, וכמוהם כמו שאר המפלגתיים למיניהם, ואנו אין לנו שום שייכות איתם, וד"ל.

"בדיעבד" "לאחר המעשה" "ואין בידינו לתקן את העולם", ומדוע על אותם עבירות חמורות הנ"ל אי אפשר להמשיך בסדר היום? למי שלא הבין מאי שנא צריך להסביר, הם עמלים שנים ע"ג שנים לעשות "אחדות בעמישראל", לעצור את "הקטוב בעם" להכניס "יהדות למדינה" ואת המדינה ליהדות, שלא יהיה "שנאת חינוס", ובקצרה, להיות אתם לעם אחד! לעשות "נוסח אחיד" של שמאל-ימין, מתנחלים-השומר הצעיר, דתיים-לאומיים-חרדים, מהדרין-מדקדקים-חרדקים, סאטמאר-ליובאביטש-בעלזא-עדה חרדית, "כי כל העדה כולם קדושים", כולם אהובים כולם ברורים, כולם לומדים מעט ועובדים הרבה, כולם "מכבדים את השונה" כולם מכבדים את הדת כל חד לפום חורפיה, וכמו שכתוב על הפוסטער "צו השעה - אהבת חינוס" "וראויים כל ישראל לישב בסוכה אחת", וכך מקוים - בדרך אגב - אולי יזכו בעוד כמה מנדטים, והעיקר שיהיה "אהבת ישראל וקידוש ה'", וכבר הקימו לצורך כך "מכונים", והשיגו תקציבים מנופחים משונאי ישראל וחסידים אמות העולם שבכל קצויה תבל, כך שגם "ביז צו די קרעטשמע" יהיה "הרחבת הדעת" לעוסקים בצ"צ באמונה, וכפה"ג, אותם שמאליים מבית המספח, לא מוצא חן בעיניו הנוסח של "חצי חצי", הוא אמנם שונא דת - לא פחות מהם, והוכיח את עצמו מיומו הראשון כיתר שותפיו מימין ומשמאל משמידי העם, אולם יצירת הכלאים - כפירה ודת בכפיפה אחת - אינה לרוחו הגבוהה, והוא גורס - או יהודי או נכרי! ומי שמתעקש להישאר באמצע, שישאר קרח מכאן ומכאן! ומניה וביה מוכח שהוא "להכעיסניק", שהרי כולם מבינים שזה הדרך המביאה יותר לידי התבוללות, כאשר צוחים ככרוכיא כל המכונים וחוקרי החרדים, ובמקום לעזור בחלק המשפטי הוא רק עושה צרות ומפריע, בגללו יש פחות חרדים באקדמיא, ובגללו חוק הגיוס נדחה זה כמה שנים, ואפי' בטעלפאן הכשר שם היו בטוחים שלפחות כאן הוא יתמוך ברפורמא של יועז הנדל שר", וחלקם אפי' את האיפאן המוגן, אבל אותם רשעים דוקא שם דחו את הרעפארמא של הנדל ימ"ש והשאיר להם את העבודה המלוכלכת אם כך - נמנו וגמרו - הגיע זמן לעשות קץ לחרפה! "למדינה יהודית" מגיע בית מספח עכומ"י סדומי יותר מתחדש בצרכים המיוחדים של האתרוגים המורכבים - אפיקורסים - לומדים חרדים - עובדים דתיים - אקדמאים מתבדלים - משתפיים ותיאטער למהדרין.

ובזאת יתפרדו כל פועלי אוון ואיש את רעהו חיים בלעו הנאה להם והנאה לעולם, ואיתן תקות כל יראי ה' שמלחמתם תאריך ימים זה פוסל דיניו של וזה פוסל דיניו של זה, זה מחוקק חוק והשני פוסלו, ועל זה עושים חוק נוסף שהפסול שפסלו אינו חוקי והללו פוסקים שהחוק השני שפסל את הפסול אינו חוק, והגלגל חוזר, ובינתיים מתברר שהמילה "חק" - בחלק הזה של המזה"ת - הוא לשון מושאל לאלים הגברתן, "והדעמאקראטיא" מתגלה כאחיזת עינים שאין לו שום אחיזה במציאות, תמיד יהיה משהו שיחליט מה דעמאקראטי ומה לא "משיקולים עניינים טהורים" - כי ליבו אומר לו וכריסו לוחש לאזנו שמזה יבוא יותר תועלת - הוא "האידיאל" הלא - עמוק שכולם מסכימים עליו, השאלה היחידה שעליה אין הסכמה מי הוא "האני" שתועלתו היא אבן המשקולת בשאלת מהו "צדק ויושר", אם "אני ולא אתה", או איפכא מסתברא "אני ולא אתה" ושתי הנשים אומרות כאן "גזורו", וילוד ממילא פגר מת מרחם אמו.

גם מלחכי הפינכא "החרדים" עומדים בזירת הקרב כמחותנים ראשים, ודורשים בתוקף "ללא פשרות וויתורים" "ואף שעל", האם מצאו מציאה עוד "גוב אריות" שאולי יזכו להסב שם "על גחלים לוחשות? יתכן, אך מסתבר שעוד קודם לכן, אותו בית מספח עומד בדרכם בפרשיות דרכים "באופן בלתי נסבל", וכפי שהם כותבים, מלבד מה שהם פסלו את "מתווה רוזן" שגרס "ספרדים קשוי יום ובעלי תשובה לכפרה למילוי היעדים והמכסות, ואנ"ש ובתינו - אשכנזים מגזע הארי - ימשיכו [יתחילו?] לקיים את העולם בלימוד התורה בהשקט ובטח באין מפריע", והוא המכונה גם "יבנה וחכמיה", ואותו בית מספח רשע מרושע, מלבד מה שעוקר כל חק ומשפט וכל תרי"ג מצות, עוד הוסיף חטא על פשע שלא ביטלו את דעתם "לדעת תורה", והעיזו בחוצפא להרהר אחר רבותינו - חברי מזכירי ונערי "המועצת", ויתרה מכך - כותבים - לא מאשרים לעשות באונווערסיטעטן ובאקדמיה כיתות נפרדות! [דבר שמונע הרבה יהודים מליפול טרף למלתעותיהם והכפירה גמורה הפרושה לרגליהם] ועוד עבירה חמורה נמצא שם - שלא מאשרים לעשות ערבי הוללות בהפרדה! [וג"ז מונע הרבה יהודים מללכת לאותם מושב ליציים] והם שואלים בכאב, האם זהו "מדינה יהודית"? ולמי שלא הבין מה חומר אותם עבירות יותר מכל התועבות האיומות שנעשה על ידם - ועל ידי כל זרועות אותה "מדינה יהודית", שמד הרבבות חינוך לכפירה ותועבה, שאת הכל הם יודעים בלועז

**מחריבי החינוך באמעריקע לא יתכשרו ע"י חלוקת עשרת אלפים נכו נסף ל"שקל הטהור"
כספיהם גיעול הוא לנו.**

בית המספח הוא אכן מיומו הראשון - כמקשה אחת עם בית המינים שם מחוקקים את חוקי האון הניאויץ והתועיבה - האויב הגדול שקם על עם ישראל באחרית הימים, להכריז על מרידה במלכות שמים ועקירת התורה האמונה והקדושה, ולכפות באלימות חוקי סדום ומשפטים בל ידעום, הוא המוח של הנחש שארסו בין שיניו ועליהם אנו מתפללים בכל יום והזדים מהרה תעקר ותשבר ותמגר ותכניע במהרה בימינו, לא עליהם ולא על שאר המסיתים ומדיחים "בדרכי נועם" אנו מתפללים והחזירנו בתשובה שלימה לפניך, ומן התורה אסור ללמד זכות על המסית וכל הטועים בברכת המינים מעבירין אותם חיישינן שמא מין הוא, וכל יהודי המאמין בתורת משרע"ה ידע מאז ומעולם שכל מה שיוצא משם אין לו שום מטרם מלבד עקירת התורה ורדיפת הדת! וכל עוד הדברים ברורים, יודעים שיש כאן עסק עם אויב מר ונמהר, ולא מחפשים אין להתידד עם נחשים ועקרבים או לחנך אותם להפכם לבני תרבות, אך כאשר בפתע נשמע מכנף הארץ זמירות חדשות, כאשר כל אותה כת בוגדים ולבלריהם מסבירים שצריך להתאים את "מערכת המשפט" "ליסודות הדעמאקרטיא", וזוה הפכו כחש ושקר שעיקר קיומו הוא הסתירה המוחלטת לכל קיום התורה בשרשה, "למציאות הכרחית קיומית למדינה חק מתוקנת", להתריס כלפי מעלה וכלפי מטה שלא תורת ה' ומצותיו קובעות ליהודי את אורחות חיו אלא חוקי עכו"ם ומשפטי סדום ועמורה! לחנך המוני חסרי דעה אומללים "לאזרחות" ולהפוך אויב לאוהב, הרי לא "רעפארמא משפטית" הם דורשים בזאת, אלא רעפארעם ביסודי הדת! ולהוציא לפועל את מחשבת ההשמדה החלצית אפיקורסית, שהרבנים יפסקו בשאלות בקורקבן ואת

הנהגת העם יניחו לפאליטיקאנטן המבינים פרק בהויות העולם הזה עפ"ל, מי ידע ולמי היה איכפת עד היום מי בוחר ואיך בוחרים את שופטניהם, כשם שת"ל לא יודעים איך המינים בוחרים את כמריהם, ואת זה הם מבקשים בזאת לשנות במזימת הרס עמוקה, שלא "הם" ממנים את שופטניהם, זה "אנחנו", כאזרחים חוקיים דעמאקרטים הגונים, "וזכותינו" ליטול חלק כשותפים שווים בערכאות "שלנו" רח"ל מהאי דעתא, וְלא השקר של "להציל מפי הארי" שכבר אין להם בו צורך, אלא שהארי הלזה צריך להיות יותר "היימיש", וכך במקום להציל מן הארי יוכלו בעצמם להיות אריות, ולכה"פ "כפירים", וממילא הארי הופך לכבש והטרף לטורף, באותו השחתת עולם שמשכו המונים ללוע הקונגרס הציוני להיבלע בקרבו, ואין איש עומד בדרכם המתבוללת, אין גם אחד!

איננו מתיראים לא ממחוקקי חוקי סדום ועמורה לא משופטיהם ולא משפעת קלגסיהם וסרדיוטיהם! שלא אחד בלבד עמד עלינו לבלותינו, כבר קדמום חוקי גירנברג וינקאלאי ויתר ממלכות אדירות ראשיהם שופטיהם ומחוקקיהם שכל שאיפתם לרדוף ולטרף כבשה אחת, וגם הם כאחד מהם זה למעלה משבעים שנה, - וגדול הרועה שמצילה! אבל הרבה אנו מתיראים מאותם צבועים ערמומים, שכל מאוים חיי הפקר ולשם מבקשים למשוך אחריהם את הכלל כולו בחלקלקות, אשר "במידותיהם-הוואלדריית-הטובות" ודעותיהם המקלקלות מטילים ארס של עכנאי בכל קבלת חכמי דורות עד למשרע"ה מפי הגבורה, בדת חדשה וחינוך מחדש "לשיוון אזרחות - בריאות - ובטיחות" וכל הבל נכר שנשאבו מבארות הביבין של הגרועים שבאומות, מהם אנו מתיראים!

שאלה חמורה לגאוני הדור

אנו לתומינו חונכנו עד היום שכאשר יש פרצה בחומת הדת אסור בתוקף למחות, ועיקר הטעם היה שלא לגרום "להסתה" "ושנאת חרדים", כי הם "מסכנים ולא מבינים ולא זכו לטעום מאר התורה", ואם יראו שמוחים נגד פירצה בדת זה יגרום להם ח"ו לשנוא את הדת, ולכן צריך להשאיר הפירצה שנפרץ והולך ובלבד שלא לגרום "לשנאת חרדים".

וכעת, כאשר דורשים "רעפארמה משפטית" זה גורם להסתה נגד חרדים שכמוהו לא היה עשרות שנים! וא"כ, למרות שודאי - כנראה - הרעפארמה הזאת הוא דבר מאוד עיקרי וחשוב, אבל אם על חילול ש"ק רח"ל וכל התועבות האיומות אומרים רבותינו להעלים עין בשביל "אהבת חינום" שדוחה כל התורה כולה [כאשר ראינו אצל כל גדולי הדורות הקודמים...] שמא ראוי גם להעלים עין "מהעול הזועק עד לב השמים" שנעשה בועדה לבחירת שופטים וכך נגרום "לקידוש ה'" והשופטים והשופטות אולי יתקרבו ליהדות, ואולי רבותינו ישתתפו גם בהפגנות של השמאל להראות על אהבת ישראל [כמו שהיו אדמורים שהשתתפו בהפגנות של המתנחלים להשתתף בצערם ולהראות שאנו רודפי שלום] וזה פשוט שאין בזה חשש חילול ה' כשהמפגינים אפיקורסים, וכל עיקר החילול ה' זה רק כשהמפגינים יראים ושלמים ונלחמים על קיום התורה בישראל.

הכסילים הנותרים מחכים לתשובה!

זכרונות ...

מעשה שהיה כך היה הרה"ג ר' ישעי' ש"ב הובל לבית הסוהר לרצות את פסק הדין מהשופטני ב. הלוי, בחצר בית הסוהר נפגשנו יחד, ובראותנו שאין אנו בודדים היה בשביל צעירים עולי ימים כמונו, לחיזוק ולחגור שאר כח ולצפות לטובה.

לא ארכו הימים של שבוע שלם, והנה הופיעו בבית הסוהר, שנים מבית הדין ש. אסף שהיה נקרא בימים ההם אב בית הדין ומשנהו ב. הלוי נשיא שופט מחוזי, זה שהוציא פס"ד של ששה חדשי מאסר, בבואם לבית הסוהר במשמר כבוד הושלך הס, אבל אנן בדידן, כי מתן כבוד לשופטי עכו"ם כהודאה והכרה בשלטונם, רק אחרי שסיפרו פשר בואם אל האסירים ע"י השתדלות מאחד מבני המשפחה, הגורל נפל על כתב הטורים להזדקק להם ולהשיב להם אמרים על דבר כליאתנו, ביחד עם פושעים וחשודים לרצח, לא הארכנו בדברים, הלכו להם בלי תגובה.

בלילה ההוא נדדה שנת נשיא ביהמ"ש המחוזי ואחרי משא ומתן עם השו"ב לבינשטיין נקראו למחרת השלשה צעירים לעמוד לפני השופט הנ"ל והלה בעצמו ביטל את פסק דינו בהיווכחו שלא כל מה שנדמה ועולה על רוחו נקרא בזיון בית הדין, והשלשה שוחררו מיד, וכעבור שבועיים א' כסלו תש"ט שוחרר הרה"ג ר' ישעיה וכל הפס"ד בוטל כעפרא דדארעא בטילין ומבוטלין לא שרירין ולא קיימין.

לא עבר זמן רב הוציא השלטון צו החרמה על החומה שלא יופיע בלי בקורת הצנזורה, הבונים בחומה עמדו גם בזה, וכך היה ממשיך דבר ה' להשמיע לצמאים ולמבקשי האמת, אבל הרשעים כים נגרש צדו צעדנו מלכת ומהשמיע דבר ה'.

והנה בקר אחד לא עבות בשנת תשי"ב הגיעה שמועה להרה"ג ר' יעקב מאיר שכטר זצ"ל ע"י אחד מתלמידיו שהיה מקורב בדאר הציוני, בהודעת סתר כי כל חבילות גליונות החומה הנשלחים להרה"ג ר' ירחמיאל ישראל יצחק דאמב שליט"א והוא היה שולח לכל מבקשי אמת בחו"ל, כל חבילות האלה נעכבים ע"י הצנזורה הציונית בדואר, וחבל על המשלחים האלו הגליונות ודמי הפאסטס הולכים לאיבוד.

ברם זכור לטוב הסוחר המפורסם מעיר יפו הר"ר יוסף לוי חגיז ז"ל אשר מקום מושבו באחרית ימיו היה בטבריה נענה לבקשתנו לשלוח מדי פעם את הגליונות ע"י דאר טבריה, אשר שם לא היה עין פקחא של הצנזורה, ושוב הורווח לבונים בחומה להמשיך משלחת גליונות החומה שנתיים שלש, עד שפעם אחד בעת הרי"ל חגיז מטפל בחבילות נתפקעה החבילה בדאר ונתוודע הדבר לרשות, ונסתם המקור הזה אבל גם על הגל הזה נענינו בראש ונתרצה הר"ר יחזקאל דייטש נ"י מירושלם שהיה גר בימים ההם בקרית אליהו בחיפה והתחיל לטפל במשלוחים והיה שולח הגליונות עד חיפה להר"י דאמב שליט"א, עד שהגיע הזמן שהעתיק דירתו לירושלים, ושוב נסתם המקור, אבל לא עזב ה' את חסדו ממבקשי אמת, ונתרצה בנו פקיד מביח"ר "עלית" שהיה ממנוי החומה, והפקיד היה מטפל בזה לסדר המשלוחים ע"י דרך יפו כמה שנים וכך עבר בשלום ובמישור, ולא יכלו בני עולה לענותנו.

רבות רבות הן ההרפתקאות דעזו בחמשה וארבעים שנות ביצור וקיום הגחלת הנשאר לשארית ישראל.

כל כלי יוצר עליך לא יצלה, וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי, זאת נחלת עבדי ה' מאתני נאום ה'.

(הרה"ג רבי חיים בנימין הלוי קאצינלנבויגן זצ"ל - החומה תשרי תשמ"ט)

אל הבונים בחומה

ארבעים וחמש שנות החומה, ארבעים וחמש שנות סבל, ארבעים וחמש שנות הרפתקאות עדו על ראשי בוני החומה, גלים סואנים וגועשים, כל גל וגל יצא להפיץ העולם לבלוע חיים ולמחות את כל היקום, אבל חול עשה הקב"ה גבול לים, האומר לים עד פה תבא, וכל כלי יוצא עליך לא יצלה וכל לשון תקום אתך למשפט תרשיעי.

היה הדבר לפני ארבעים שנה בחדש אלול תש"ח ירחים אחדים אחר קום שלטון הרשע, צפון ירושלם החרדית נס ממקום מושב ופוזר לכל רוח מפחד אימים מקול מטרות הפגאזים והמרגמות, לא היה בית בלי פגע, חללים שכבו חוצות, מאה שערים וסביבותיה נתרוקו מתושביה, אחדים מתי מספר באין להם מנוח מפלט נשאר על מקום משבתם, חסרי אונים אחוזי רעדה ופחד, ואין למו אוכל בפיהם היו כאלה שסיכנו בנפשם לרעות בשדות לעמיר גורנה לקושש קש וללקט שבלים לשבר רעבון בתיהם.

בתוך הערפל והחשך אשר כיסה שמי הסביבה, כונס מיועדי שופטי עכו"ם לשבוע אמונים למדינה וחוקיה לכוון כסאם בבית ה"משפט", לא ארך יומיים, כשדרך ה"שופט" יושב על כסאם בבית המשפט צנח כחלזון ומת.

גליון החומה שהופיע ביום י"ט אלול תש"ח פרסם כדברים האלה:

אצבע אלקים

יומיים אחרי הושבו "שופטי רשע" בתור בית דין עליון בירושלם, יומיים אחרי שבועת השוא והשקר ההמוני מטעם "שופטי" המדינה, קרה הדבר אשר אחד משופטיהם נפגר בישובו על כסא משפט הרשע, וכלי שום סיבה אחרת...
אכן יש דין ויש דיין - אצבע אלקים הוא

פיסקא הנ"ל שפורסם בהחומה בלי שם, זעזע את היקום של השלטון, הודרכו לקרב, ולעשות משפט עורך החומה על בזיון שופט בית הדין.

ביום בדר"ח מרחשון תש"ט, הובא עורך החומה בימים ההם הרה"ג ר' ישעיה שיינברגר ז"ל, לפני השופט בנימין הלוי ואיים על הנאשם על התנהגות זו ואי הכרה בבית משפט שעלול להשפט על שלש שנות מאסר הר"י ש"ב לא הרכין ראש לקול האיומים וקרא בקול.

אין אנו משלימים ומכירים בבית דין ובתי משפט הן בחוקי הגוים, והרינו מחויבים למחות על זאת, אין אנו משתמשים בסטן וברן, אבל מה שכן באפשר למחות, אנו מוחים.

השו"ב. הלוי נשיא ביהמ"ש המחוזי הוציא צו ונשפט ע"י בתי המשפט לששה חדשי מאסר, פסק דין זה עורר תדהמה, והתמרמרות עצומה בקרב הצבור החרדי, "היומן" בטאונה של אגו"י בימים ההם נרתם למחולות עגל הציוני ויצא להגן על משפטי עכו"ם ורב את ריביהם ודן את דיניהם והצדיק את משפטיהם.

כותב הטורים שנשפט יחד עם להבבחל"ח הרה"ג ר' אהרן בצלאל טורנהיים ז"ל ואחיו יבלח"א הר"ר בעריש טורנהיים הי"ו זה היה בחוה"מ סוכות תש"ט שבועיים שקדם לפני משפט זה, נידונו על שלשת חדשי מאסר על בזיון בית הדין ע"י השו"ב לבנשטיין, השופטני נעלב משלשה צעירים שלא רצו להכיר בבית המשפט העכו"מי ולא מילאו אחר בקשתו לגלות כל אחד את שמם.

חמת השופט בערה בו והוציא פסק דין לשלשה חדשי מאסר, ולא ארך חדש ימים עד שבעצמו חזר וביטל בידי את פסק דינו משום מעשה שהיה.